

3.157

CAN NEWYDD

YN RHODDI HANES

Y DIWEDD TRUENUS

A DDATH I

MARY GRIFFITHS

Merch o'i genedigjaeth o Brynau'r Iwerddon.

Yr hon a aeth i Blwyf St. Peters, gerllaw Caergrawnt, Iwerddon, yn ymlynedd, mewn parch mawr; ymgyfeillachodd am ei Mab, sef Wm. Greenwood, am rai o'r blynyddau weddaf, nes iddi feichiogi; ond trwy foddlonrwydd a'i fam cytunasant i briodi, ond er ei mawr foreu Sabboth, y 7fed o Chwefror, cafodd nghrog wrth goedengedllaw yr ymlynedd y mabar ol ei chlladdedigjaeth, a'i gyflwynodd a'i fam, a'r cymydogion, mai efe ei hunan gyflwynodd weithred erchyll ar gorph Mary Griffiths a'i fforddychrynlyd ar fore u Sabboth, yr 20fed o'r ymlynedd.

Cenir ar "Brynau'r Iwerddon."

Yn awr adroddaf hanes, fel clywais i chwi ar gerllaw Nid ydwyf ddim yn cofio am y fath beta o'r blaen. O'r Saesneg fe'i cyfieithiais er lles i'r Cymry lleis. O'i achor gan fod llawer o dan ryw brudd-darbydd.

Gerllaw Caergrawnt, medd hanes, 'roedd gwybodaeth yn byw,
Yn bercheu golud gwiwlon, da foddion, eglur ymlynedd.

11378

Mab oedd gan y rheol y f'w lloni ar y llawr,
Ar hwn, mae'n edigon amlwg 'roedd ganddynt olwg
fawr.

Un forwyn gadwent yno, merch o Sir Benfro oedd,
A'i henw Mary Griffiths, galarus dweyd ar g'oeodd;
A'r mab fu'n caru'n gywir â'r feinir fwyn ddiabam,
A hyn am rai plynyddau — na's gwydda'i dad a'i fam.

Bu denndeg mlynedd helaeth yn eu gwas naeth hwy,
A hoddau eu bodd wna'r feinir, nis gall'sai wneu, hur
fwy:

'Rodd negs plentyn gaaddynt, heb unrhyw helynt
llin,
Pob parch a roddent iddi 'run modd a'u mhab eu hun.

Dygai'r mab yn weddaidd tuag at y fwynaidd ferch
a hwy o ffynyddoedd nes hudodd ei holl serch,
A hysgogodd — a dywedodd wrtho'r gwir,
A hysgogodd, rwy'n awr dan galed gur.

A hysgogodd y'n hyderu na wnewch â mi ddim cam,
A hysgogodd o'm cartref, lieb genyf dad na mam,
A hysgogodd anuddifad, coeliwech, O byddweh imi'n bur
a hysgogodd addunedu — cawn fyn'd dan glwm yn glir.

A hysgogodd nae yn fwynaidd i'r beraidd lon ei llun,
A hysgogodd rwy'n egh caru 'ron modd a mi fy hun;
A hysgogodd dol haumbarchu, gwnewch gredu'm geiriau
a hysgogodd.

Ni gawn ymrwymo'n addas mewn glân briodas glyd.

I'w dad a'i fam dywedodd o'i wirfodd yn y fan,
Os cafe i'ch gur ioddloerwydd, rwy'n rhydd i wneyd
fy rhan;

Wna'n gara, fy anwyl Fari, beichiogi wnaeth y ferch —
Gobeithio na wnewch ddigio, na cheisio siglo'm serch.

X205211746

Cam cyntaf yw'r cam gorau yn ddian d'wedai'n colau,
 Yn awr gwnewch benderfynu i gael ymalyddu'n glau,
 Boed llwyddiant i chwi ar gynydd tra byddoch beunyddu
 byw,
 I fyn'd o flaen 'r offeiriad 'nol glan ordeiniad Daw.

Ond cyn cael glân briodas, anaddas fu y nod,
 Y serch gaed wedi ymgrogi gerllaw wrth lwyg go'd,
 Ar fore dydd yr Arglwydd, golygfa anedwydd oedd,
 Mis Chwefror, sef y seithfed, mae'n galed dweyd o
 g'oedd.

Ei barn ar y trengholiad mai hunan laddiad fu,
 'Doedd yno neb yn credu i'r mab ei chrogi hi,
 Wrth roddi ei choroph mewn daear, roedd ei newydd
 mawr,

Ei dad a'i fam ac yntau, a'r dagrau yn llifo i'r dau,
 Y mab oedd yno'n amlwg, ac arno o'wg broddau,
 Waeth, waeth yr oedd e'n myned i'w wellt y
 ddydd:

'Roedd ei mewn dirfawr boendod yn darfod a
 Yu awr fe allwn gredu mai gwaeddu 'roedd y g

Mehafin yr ngeinfed y galwai dad a'i fam,
 Gan dd'wedyd mae nghydwbydd yn llosgi megis ffiam;
 Trwy ddiabol a'i hen ddyfais y lleddais deg ei llon,
 Am hyn yr wyf yn ofni gwynebu Mab y Dyn.

Oh galwch y cym'dogion, fy anwyf dirion dad,
 I daer weddio ar Iesu am inni gael gwellhad;
 Cael dyoddef ar y crogbren 'nawr yw fy haeddiant i,
 Am llaw fy hun mor gïaidd y gwnes ei diwedd hi.

O' ty mi a'i denais allan, tun syw, heb air o ser,
 Ac am ei gwddf rhoes gort'n i'w chrogi wrth y pren
 A hithau'n gwaeddi, William, gadewch i mi gael hi,
 Dymunwn gael fy mywyd er mwyn yr Arglwydd D

Fy nghalon wrth ei chlywed mor galed oedd a'r dur,
 A chefnid weithred 'sgeler a wnes am amser hir;
 Yn awn oethos hyny gwaeffi fy ngeni erioed—
 Mewr brawd i ladd fy nghariad oedd saith ar hugain oed.

Mae'r lloeg bae'n ymddangos o'm blaen bob munud awr,
 Pot patn sydd yn fy mhoeni a'm llethu'n llwyr i'r llawr;
 I'r neyd mae 'nghydwylbod yn tystio i mi bob dydd.
 Bydd gwaged y ferch i'n herbyn yn nydd y farn a fydd.

Ffyn hyn fe daffodd angen ei saithau i'w galon e',
 Ffynvudus ei sgrechiadau—dychrynai pawb trwy'r lle,
 Nes oeddeat yn arswydo wrth wrando ar ei gri,
 Gwel'd ei boen a'i derfyn trwy waith y gelyn du.

O ydded hyn yn rhybudd i bawb o'r ieuentyd llon,
 Pot un fo'n cara'u gywir, heb frad o dan ei fron;
 A'r dda hwn yn bamp ar hugain ei rod-di dan y gwys,
 A hyn nne ei holl berth aasau yn wylio'r dagrau dwys.

Yr yddiwn ninau beunydd am grefydd yn ei grym,
 A'n cadwo hyd y diwedd rhag llid dialedd llym;
 Yr Arglwydd ynelo'n tywys i'r llys ty fewn i'r llen—
 A'r holl yn iddo. E'r gogoniant, a'r moliant mwy, Amen.

DAVID JONES, Llanybyther.